

ство та ся поцѣпилъ на нѣколко голѣмы и малкы части. Това дѣленіе по между имъ, по слѣдствіе на раздвоеніе на Цркъвж-тж и на другы обстоятелства, испослѣ ся усилило повече та частны племена тръгнжли по различенъ пѣть въ свое-то развитіе. По тжж различнж посокж въ историческо-то си развитіе словенскы-ты народи достигнжж да прѣд-ставлявать всякой единъ по единъ народнж особенность, отъ кои-то всяка една да гяда за свое-то особено положеніе и развитіе и за свои-ты частны потрѣбы безъ да мысли за нѣкакво сближеніе и по-тѣсно друженіе съ другы-ты. Чувство-то за тжж отѣчено отбѣлженж особенность до толкова на глѣбоко ся е вмжжнжла и вкоренило у съзнаніе-то на всякой единъ отъ словенскы-ты народы, що-то никакъ не може и да ся помисли, че може да ся слѣжтъ тѣмъ въ единъ или божемъ въ двѣ народны цѣлокупности. Нито Българе-ти и Сръби-ти, кои-то сж доста надырѣ въ просвѣщеніе-то, нито Чеси-ти и Поляци-ти, кои-то сж по-напрѣднжли и имжтъ свѣтло прѣминжло, не пристаятъ, па и не можтъ да си прѣжалятъ и наспорятъ частнж-тж народность, а наопаки, повече и повече ся напинатъ по-пржгаво да ѣ под-каратъ развитіе-то и процвѣтеніе-то. Това чувство за само-живж частнж особенность у Словены-ты достига у нѣкои си дори до цѣпеніе и отъ единство-то, уцѣлѣло отъ вѣкове; така напр. Словаци-ти ся отцѣпахж отъ книжевно-то един-ство съ Чехы-ты, така и Русини-ти, нарѣчены *Украино-фили*, мжчатъ ся да подвижнжтъ малорусско-то нарѣчіе на самостоятеленъ книжевенъ языкъ.

И така безпристрастно и обективно ако ся земжтъ прѣдъ очн разлика-та въ развитіе-то и въ характера и въ вѣрж-тж па и всичкы отношенія и обстоятелства, въ кои-то ся нами-рали и ся намирають Словенскы-ты народи отъ старинж и до днесъ, то явно ся види, че всичкы намѣренія, трудове и на-пряганія, отдѣ-то и да иджтъ, сж *суешны и невъзможны да слѣжжшъ и стоияшъ у единъ народъ различны-шы Сло-венскы народы*. Оттова у несвѣсть сж и нѣмжтъ си мѣсто и страхове-ти отъ единъ политическж цѣлокупность на Сло-вены-ты, отъ единъ *панславизмъ*, какъвто нѣкои легкоумни, може-бы, сънувать, а пакъ нѣкои съ задни мысли сочатъ като нѣкое плашило прѣдъ свѣта.

Ј. Груевъ.